

Karetka pogotowia ze stacji przy ulicy Grunwaldzkiej

Karetka pogotowia Nysa

Karetka pogotowia marki Warszawa

Pierwszy zarząd Lekarskiego Pogotowia Ratunkowego

80. rocznica powstania Lekarskiego Pogotowia Ratunkowego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Poznaniu

Osiemdziesiąt lat ratują życie

W porozumieniu z władzami miejskimi Poznania Stację Lekarskiego Pogotowia Ratunkowego im. Marszałka Józefa Piłsudskiego umieszczono w gmachu Straży Ogniowej przy ul. Grunwaldzkiej 16a i przydzielono numer telefonu 6666. Uroczyste otwarcie nastąpiło 11 listopada 1928 r.

Wydarzenie to tak opisał „Dziennik Poznański”:

Karetka Pogotowia Ratunkowego czeka na wezwanie... Wczoraj odbyło się uroczyste otwarcie pożytecznej placówki. Brak pogotowia ratunkowego miasto nasze odczuwa już od wielu lat. Wreszcie dzięki energicznej inicjatywie grona naszych lekarzy i poparciu pana wojewody Dunina-Borkowskiego obchodziliśmy wczoraj w Poznaniu uroczyste otwarcie pierwszej stacji Lekarskiego Pogotowia Ratunkowego im. Marszałka Piłsudskiego w gmachu Straży Ogniowej przy ul. Grunwaldzkiej 16 (tel. 6666).

Uroczystość zgromadziła w południe na dziedzińcu gmachu straży pożarnej przedstawiciele władz, świata lekarskiego i społeczeństwa. Wśród obecnych zauważyliśmy pp. wojewodę Dunin-Borkowskiego, generała Dzierżanowskiego, prezydenta Ratajskiego, kuratora dr. Namysła, prezesa Kaźmierskiego, delegata uniwersytetu prof. Różyckiego, inspektora dr. Hassa, prezesa Związku Lekarzy prof. Karwowskiego, reprezentanta Izby Lekarskiej dr. Dymińskiego, ks. kanonika Dymka, prezesa komitetu regionalnego B.B. dr. Surzyńskiego, nadkomisarza Bączkowskiego, naczelnego redaktora „Dziennika Poznańskiego” dr. Brzega, członków zarządu pogotowia z wiceprezesem dr. Węckowskim oraz wielu, wielu innych. Przecięcia wstęgi zagrządzającej wejście do garażu, mieszczącego karetkę pogotowia, dokonał przy dźwiękach orkiestry wojskowej wojewoda Dunin-Borkowski, poczem zebrani weszli do dwóch pokojów, w których mieści się ambulatorium stacji. Tutaj ks. Budaszewski poświęcił wnętrze, a w krótkich słowach przemówił wiceprezes pogotowia dr. Węckowski, wskazując na program pracy nowej placówki charytatywnej. Wspólna fotografia zakończyła tę miłą uroczystość. Karetka pogotowia wraz z swoją załogą czeka na wezwanie i już od wczoraj południa stanęła do służby dla dobra obywateli Poznania. Mamy nadzieję, że ofiarność społeczeństwa umożliwi Lekarskiemu Pogotowiu Ratunkowemu uruchomienie dalszych stacji i karetek, aby wreszcie zorganizowano w naszym mieście należycie służbę niesienia pomocy w doraźnych wypadkach.

Najnowsze karetki Mercedes Sprinter

Naczelnym lekarzem stacji został dr Zygmunt Słoniński. Pogotowie dysponowało karetką sanitarną. Zatrudniono lekarza, dwóch sanitariuszy i szofera. Już w dniu otwarcia pogotowie interweniowało w dwóch wypadkach.

W latach 1928–1939 stacja pogotowia zmieniała swoją siedzibę. Początkowo karetki znajdowały się przy ulicy Stolarskiej, a od 1932 r. w budynku Starej Maszalnicy przy ulicy Fredry 7.

W ostatnich dniach sierpnia 1939 r. duża grupa personelu została wcielona do wojska w ramach powszechnej mobilizacji, a pozostali wraz ze sprzętem wyjechali z miasta w kierunku Warszawy. 5 września na terenie pogotowia ratunkowego przy ul. Fredry 7 pozostała tylko uszkodzona karetka. Wszystkie polskie instytucje zostały przez okupanta zamknięte.

Pod egidą Niemieckiego Czerwonego Krzyża utworzono niemiecką stację początkowo przy ul. Chudoby, a później pogotowie przeniesiono do Szpitala Przemienienia Pańskiego przy placu Bernardyńskim.

W styczniu 1945 r., jeszcze podczas działań wojennych, rozpoczęło pracę pogotowie PCK z pierwszą siedzibą w pomieszczeniach szkoły przy ul. Głogowskiej 95, następnie przy ul. Śniadeckich, by na dłużej zatrzymać się na ul. Chełmońskiego 20.

W styczniu 1951 r. Wydział Zdrowia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu przejął od PCK agendy pomocy doraźnej, w wyniku czego powstała Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego przy ul. Chełmońskiego 20 i tu pozostała do końca grudnia 2005 r.

Zmiany systemowe spowodowały konieczność przekształcenia od 1 stycznia 1999 r. Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Samodzielny Publiczny Zespół Opieki Zdrowotnej. Od 8 listopada 1999 r. przyjęto nową nazwę – Rejonowa Stacja Pogotowia Ratunkowego. 1 lipca 2000 r. połączono Rejonową Stację Pogotowia Ratunkowego z Wielkopolską Kolumną Transportu Sanitarnego.

Z uwagi na nieprzystosowanie budynku siedziby RSPR do potrzeb pogotowia (nie spełniał wymagań pod względem fachowym i sanitarnym jako zakład służby zdrowia), jego niekorzystne usytuowanie wśród gęstej zabudowy mieszkalnej, trudności z wyjazdem karetek, wysokie koszty utrzymania itp., zrodził się pomysł rozbudowy budynków przy ul. Rycerskiej 10 i przeniesienie tam stacji z ul. Chełmońskiego 20.

15 grudnia 2005 r. odbyło się uroczyste otwarcie nowej siedziby Rejonowej Stacji Pogotowia Ratunkowego w obecności władz wojewódzkich i miejskich, a obiekt poświęcił biskup Grzegorz Balcerek.

Rejonowa Stacja Pogotowia Ratunkowego dysponuje 19 dobokaretkami wchodzącymi w skład jednostek systemu ratownictwa medycznego. Medyczne czynności ratunkowe świadczy dziewięć zespołów specjalistycznych (z lekarzami systemu) i 10 zespołów podstawowych (z ratownikami), rozlokowanych w siedmiu punktach miasta Poznania oraz w Bolechowie, Luboniu i Swarzędzu.

WITOLD DRABER
DYREKTOR RSPR W POZNANIU